

Sevgi Hastalıkları

Sevgi bir hastalık mıdır? Bu kavram, Türk Dil Kurumu sözlüğünde, 'İnsanı bir şeye veya bir kimseye karşı yakın ilgi ve bağlılık göstermeye yönelten duygu' olarak geçiyor. Tanıma göre sevgi, ne kadar güzel bir şeymiş değil mi ? Gerçekten doğru ve yerinde kullanıldığında sevgi, dünyanın en hoş duygusu oluverir. Yıllardır aynı yerde yaşıyor olsanız da o kapı, o yollar bir başka görünür. İçinizdeki sevgiyi her yere saçmak istersiniz, ta ki sevginin sınırını geçene kadar. Her ne olursa olsun, insanların birbirlerine belirli mesafe bırakması gerektiğine inanırım. Kişi ne kadar severse sevsin, kendi ve sevdiği kişinin iyiliği için araya özgürlük mesafesi bırakmalıdır. Sevgi çok yoğun bir duygu olduğu için çoğu zaman bunu başaramaz kimse.

Bu sevgi yalnızca insana duyulan değil canlı olan her şeye böyledir. Bir çiçeği çok seversiniz ama onu dalından koparırsanız solacaktır. Aynı şekilde bir hayvanı çok seversiniz ama eğer evcil değilse veya evde bakılmaya alışık değilse dünyanın en büyük sevgisini de gösterseniz bunalıma girecektir. Birisini çok seviyorsunuz diye her zaman sizinle olmasını istersiniz, yanınızda olmadığına üzüntü duyarsınız, hayat şartlarının isteğinizle zıt olduğunu bilerseniz bile... Özgürlük mesafesi olmazsa bu durumda sevdiğiniz kişiyle öyle noktalara gelirsiniz ki, sürekli tartışmaktan, zıt düşmekten yorulursunuz ve uzaklaşmak istersiniz. O sırada işin başında duyduğunuz ve her yere saçmak istediğiniz sevgi büyük ızdırap verir içinize. Her şeyden kaçıp uzaklaşma duygusu baskın hale gelir.

İşte bu halin bir yansıması olarak depresyonlar, içe kapanmalar, hayata küsmeler kendini gösterir. O sizi hayata bağlayan yoğun duygu şimdi hayattan kopma noktasına getirir. Kişi bunu bazen platonik olarak yaşar, kendi iç dünyasında sevdiği ile olmayacak sonsuz hayaller kurar. Zamanla o hayallerin bir vakit kaybından öteye gitmediğini hissetmeye başlar ve sevgi, yine üzücü bir hâle dönüşür. Sevgi, sanki insanı mağlup etmek için varmış gibi.

Bununla birlikte sevginin olumsuz, nâhoş bir duygu olduğunu çıkarmamalıyız. Kendi içimizde sevgiyi değerlendirip her şeyi ve herkesi olması gerektiği kadar sevmeyi öğrenirsek, sevginin ne kadar değerli olduğunu bir nebze anlayabiliriz. Abartılabilecek tek sevginin ilahi sevgi olduğunu idrak etmeliyiz, zaten oradan bağlantıyla çevremizi ve kendimizi en olabilecek şekilde sevebiliriz. Sevgi; maddi olarak ucuz, manevi olarak pahalı bir şeydir. Yunus Emre'nin dediği gibi, 'Sevelim, sevilelim.' Demek ki, ancak içinde sevgi barındırıp kendisi dışında olanları sevenler, sevilirler.